

Το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης (tagging) σε Εσθονία και Ελλάδα

Μία συγκριτική απεικόνιση με αφορμή το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για 'την ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και εν αδεία κρατουμένων' που εισήγαγε στην ελληνική έννομη τάξη ως εναλλακτική πρακτική σωφρονισμού και επανένταξης το μέτρο της 'ηλεκτρονικής επιτήρησης' (electronic monitoring EM) γνωστό ως 'ηλεκτρονικό βραχιόλι'.

Από τους Άρτεμη Δουδωνή και Βασίλη Γερασόπουλο, τελειόφοιτους φοιτητές της Νομικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών, εκπαιδευόμενους στην Υπηρεσία Επιμελητών Αθηνών στο πλαίσιο του μαθήματος Ποινικό Δίκαιο Ανηλίκων.

Το Σεπτέμβριο του 2006 στην Εσθονία υιοθετήθηκε, μετά από διετείς διαβουλεύσεις με σκοπό τη βελτίωση του συστήματος αναστολών, ο θεσμός του κατ'οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση (tagging). Ο νέος αυτός θεσμός άρχισε να εφαρμόζεται στις αρχές του επόμενου έτους για την αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών ιδρυμάτων-καθώς η Εσθονία ήταν μία από τις χώρες με τα μεγαλύτερα ποσοστά φυλάκισης στην ΕΕ και μεγάλο αριθμό υποδίκων στους οποίους είχε επιβληθεί προσωρινή κράτηση. Μεταξύ των δύο χωρών φαίνεται να υπάρχει μία κοινή αφετηρία και προβληματική που κατέστησε αναγκαία την εξεύρεση και εισαγωγή εναλλακτικών προτάσεων στο ποινικό τους σύστημα.

Τρόπος επιβολής του μέτρου

Στην Εσθονία το μέτρο εφαρμόζεται μόνο στο πλαίσιο της πρόωρης υφ'όρον απόλυσης. Εφόσον ο κρατούμενος έχει ολοκληρώσει το 1/3 ή 1/2 της ποινής του και μόνο μετά από συναίνεσή του - κατ'όμοιο τρόπο με την εγχώρια πρόβλεψη, η υπηρεσία αναστολών και το σωφρονιστικό κατάστημα προωθούν την αιτιολογημένη γνώμη τους στο δικαστήριο - αφού έχει προηγηθεί μια εκτίμηση επικινδυνότητας του κρατουμένου (Risk Assessment), το οποίο και αποφασίζει τελικώς, επιβάλλοντας κατ'οίκον επιτήρηση για διάστημα κυμαινόμενο από ένα μήνα έως ένα έτος. Εν προκειμένω η αντίστοιχη πρόβλεψη στην ελληνική ποινική πραγματικότητα παρουσιάζει ευρύτερο φάσμα, καλύπτοντας τόσο την υφ'όρον απόλυση όσο και τις άδειες των κρατουμένων και το ανακριτικό στάδιο της προδικασίας στο κεφάλαιο της επιβολής των περιοριστικών όρων.

Εποπτικές αρχές για την ορθή εφαρμογή

Στο Εσθονικό σύστημα ο επιτηρητής (probation officer) ευθύνεται για συγκεκριμένο και αυστηρά καθορισμένο αριθμό καταδίκων, για τον καθένα από τους οποίους εποπτεύει τη διαδικασία, από την εγκατάσταση της ηλεκτρονικής συσκευής μέχρι τον σχεδιασμό του προγράμματος του επιτηρουμένου, το οποίο και υποχρεωτικά περιλαμβάνει μία εβδομαδιαία συνάντηση μαζί του. Τόσο το υπό ψήφιση ελληνικό νομοσχέδιο όσο και το ισχύον εσθονικό καθεστώς προβλέπουν μία διακριτική ευχέρεια του "απολυθέντος" να βρίσκεται για προκαθορισμένες ώρες της ημέρας και μόνο για συγκεκριμένες δραστηριότητες (εργασία, εκπαίδευση ή επαγγελματική κατάρτιση, συμμετοχή σε εγκεκριμένα προγράμματα απεξάρτησης) έκτος του τόπου του κατ'οίκον περιορισμού. Η σχετική διαφοροποίηση εντοπίζεται στο ότι το ακριβές πρόγραμμα του πρώην κρατουμένου διαμορφώνεται με ακρίβεια λίγο μετά την έναρξη του ΕΜ (electronic monitoring), ενώ στην Ελλάδα υπάρχουν δύο εναλλακτικές (καθορισμός μέσω βουλεύματος απόλυσης ή εισαγγελική διάταξη εκδοθείσα μετά την απόλυση). Ωστόσο σε κάθε περίπτωση η επίβλεψη του όλου εγχειρήματος πραγματοποιείται από δημόσιες διωκτικές αρχές χωρίς εμπλοκή ιδιωτικού φορέα παρά μόνο των κατασκευαστών των ηλεκτρονικών μέσων.

Συνέπειες παραβίασης

Σε τυχόν παραβίαση της ηλεκτρονικής επιτήρησης, το ελληνικό σύστημα φαίνεται αυστηρότερο επιβάλλοντας φυλάκιση μέχρι ενός έτους, ενώ στο εσθονικό ο επιτηρητής είτε ζητά γραπτή εξήγηση ή προειδοποιεί τον παραβάτη είτε αποστέλλει σχετική έκθεση στο δικαστήριο το οποίο και αποφασίζει για την άρση του ΕΜ και τη επιστροφή του στη φυλακή.

Καινοτομίες του ελληνικού υπό ψήφιση νομοσχεδίου

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για 'τα μέσα ηλεκτρονικής επιτήρησης υποδίκων, καταδίκων και εν αδεία κρατουμένων' προβλέπεται η επιβολή του μέτρου και για ανήλικους παραβάτες εφόσον έχουν εκτίσει το 1/3 της ποινής τους και η αίτησή τους συνοδεύεται από έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και της υπηρεσίας επιμελητών ανηλίκων-πάντα με γνώμονα το βέλτιστο συμφέρον του ανηλίκου (βασικός πυλώνας του δικαίου ανηλίκων). Στην Εσθονία, όπως άλλωστε και την υπόλοιπη Ευρώπη, πρόβλεψη για ΕΜ σε ανήλικους δεν υπάρχει και οι σχετικές διατάξεις περιορίζονται στον τομέα της απλής επιτήρησης. Τέλος, η βαρύτητα του διαπραχθέντος από τον κατάδικο εγκλήματος δεν προβλέπεται να αποτελέσει τροχοπέδη σε τυχόν εφαρμογή του μέτρου ηλεκτρονικής

επιτήρησης στην Ελλάδα, τη στιγμή που στην Εσθονία η νομοθετική πρόβλεψη αποκλείει από το ΕΜ τους δράστες βαρύτερων εγκλημάτων.

Τα δύο συστήματα, όπως είναι φανερό, σε άλλα σημεία συγκλίνουν και σε άλλα αποκλίνουν· η κυριότερη όμως και ειδοποιός διαφορά τους έγκειται στο ότι στο μεν ελληνικό η νομοπαρασκευαστική επιτροπή προσανατολίζεται στην κάλυψη μιας ευρύτατης γκάμας παραβατών και περιπτώσεων, ενώ στο εσθονικό η πρόβλεψη είναι περιοριστική εφαρμόζοντας αποκλειστικά το μέτρο τη ηλεκτρονικής επιτήρησης στο κομμάτι της αναστολής των ποινών.

Η εφαρμογή του μέτρου σε ΓΑΛΛΙΑ και ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Από την Άσπα-Φιλοθέη Δεπάστα, φοιτήτρια της Νομικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών, εκπαιδευόμενη φοιτήτριας στο πλαίσιο του μαθήματος του Ποινικού Δικαίου Ανηλίκων στην Υπηρεσία Επιμελητών Ανηλίκων Αθηνών.

Διερευνώντας την υιοθέτηση του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης (electronic monitoring) στη Γαλλία και τη Γερμανία εντοπίζουμε ότι αυτό θεσμοθετήθηκε στη Γαλλία το 1997, ενώ στη Γερμανία εμφανίζεται το 2003.

Η περίπτωση της Γαλλίας

Καταρχάς, όσον αφορά στη γαλλική νομοθεσία συναντάται πρώτα μόνο ως εναλλακτικός τρόπος εκτέλεσης ορισμένων στερητικών της ελευθερίας ποινών. Ο σχετικός νόμος 97-1159 στις 19/12/97 τροποποίησε μεν το άρθρο 723-6επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας(CPP), ενώ η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου ομολογείται από τον Οκτώβριο του 2000 και έπειτα.

Στην πρώτη του εμφάνιση στο γαλλικό κόσμο το μέτρο παρατηρείται ότι δεν επιβαλλόταν ab initio από το δικαστήριο, αλλά αποφασιζόταν κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις από τον Δικαστή Εκτέλεσης Ποινών (ΔΕΠ). Εν συνεχεία, με την πάροδο του χρόνου το μέτρο υπέστη ποικίλες τροποποιήσεις ως προς τις μορφές του και ως προς το πεδίο εφαρμογής του, με συνέπεια να επιβάλλεται σε όλες τις φάσεις της ποινικής διαδικασίας δηλαδή πριν, μετά και κατά τη διάρκεια της δίκης και μάλιστα απευθείας από το δικαστήριο. Χωρίς την παράθεση πληροφοριών για τους τεχνολογικούς εξοπλισμούς, επεξηγηματικά υποδεικνύεται ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση στη συνήθη μορφή της καλείται 'tagging', ενώ από το 2005 εφαρμόζεται με τη μορφή του 'tracking', για την οποία γίνεται λόγος στη συνέχεια.

Όσον αφορά στην επιβολή του tagging στο εν λόγω ποινικό σύστημα, αξίζει να εντοπιστεί συνοπτικά στα στάδια της ποινικής διαδικασίας. Σε εκείνο το στάδιο πριν τη δίκη με νόμο της 24^{ης} Νοεμβρίου του 2009 εκείνοι που περιμένουν να δικαστούν και εκείνοι που εκτίουν 2 χρόνια ποινή φυλάκισης ή και περισσότερα δύναται να τους επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός υπό tagging ή αν εκτίουν 7 χρόνια ποινή φυλάκισης με παράλληλη κοινωνική-δικαστική επιτήρηση υπό tracking. Συνακόλουθα, κατά την διεξαγωγή της δίκης, από το

2004 τα δικαστήρια εξουσιοδοτήθηκαν να επιβάλουν το tagging και οι εισαγγελείς να προτείνουν μια μορφή διαπραγμάτευσης στα πλαίσια μιας νέας διαδικασίας, αποσκοπώντας στην άμεση επίλυση των υποθέσεων. Έπειτα, στο τελευταίο στάδιο μετά τη δίκη ο δικαστής ο οποίος έχει ορισθεί ως επιφορτισμένος με την επιβολή της ποινής (ΔΕΠ/ΡΕΙ) αρχικά είχε την ευχέρεια να αποφασίσει με νόμο του 2000, πράγμα που άλλαξε με νόμο στις 9/3/2004 αμβλύνοντας την δυνατότητα του αυτή και ενισχύοντας το ρόλο των υπηρεσιών επιτήρησης και των σωφρονιστικών υπηρεσιών, οι οποίες από τότε ήταν υποχρεωμένες να εξετάζουν την κατάσταση όλων των κρατούμενων με συστηματικές έρευνες προς ανεύρεση τυχόν τροποποιήσεων των ποινών τους.

Στη συνέχεια, αναφορικά με το tracking, αυτό προτιμάται για επικίνδυνους εγκληματίες που ήδη έχουν εκτίσει ποινή φυλάκισης ή για τους υπότροπους. Ως επιβληθέν μέτρο ενδέχεται να είναι προσωρινό στα πλαίσια διαμεσολάβησης, ή να είναι επιπρόσθετο σε ήδη υπάρχουσα επιτήρηση ως υποστηρικτικό μέτρο κυρίως για αυτούς που κατηγορούνται για βία ή σεξουαλική βία με ποινή 7 χρόνια φυλάκισης. Το tracking διαρκεί ανάλογα με την κρίση του δικαστηρίου, η οποία διαμορφώνεται και μέσω της παράλληλης ιατρικής παρακολούθησης του επιτηρούμενου. Το προσωπικό της φυλακής ευθύνεται για την τοποθέτηση, την απομάκρυνση και τον χειρισμό του σχετικού εξοπλισμού που απαιτεί το μέτρο. Η εν λόγω μορφή της ηλεκτρονικής επιτήρησης εφαρμόστηκε αφού δοκιμάστηκε από τον Ιούνιο του 2006 έως τον Μάιο του 2008.

Αντίθετα με το tracking, το tagging συνδέεται λόγω χάρη με ποινές σε περιπτώσεις μικροκλοπών ή οδήγησης σε κατάσταση μέθης. Τα επίσημα δεδομένα από την Διεύθυνση Διοίκησης Φυλακών του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Γαλλίας (DAP) είναι ελάχιστα, αφού μηνιαίως δημοσιεύει στατιστικές για τον αριθμό των υποβαλλόμενων στο μέτρο χωρίς να προσδίδει τα χαρακτηριστικά τους. Μόνο λοιπόν με προσωπική έρευνα ανευρίσκονται τέτοιες πληροφορίες, γεγονός που αναστέλλει τον σχηματισμό μιας ασφαλούς γνώσης πάνω στο θέμα. Έχουν γίνει πενιχρές αναφορές ότι το μέτρο επιβάλλεται και σε ανηλίκους όσο και σε ενήλικους χωρίς περαιτέρω λεπτομέρειες. Επιπλέον, δεν διαρκεί περισσότερο από 6 μήνες και όταν συνδυάζεται με το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού εποπτεύεται από τον δικαστή και τις σωφρονιστικές υπηρεσίες. Παρόλο που στην περίπτωση αυτή η μόνιμη κατοικία αποτελεί έναν άγραφο όρο για την επιβολή του μέτρου, κατάλληλοι παρουσιάζονται και άλλοι χώροι όπως εκείνος της εργασίας, ενώ οι συνθήκες υπαγωγής κάποιου στο μέτρο ορίζονται στα άρθρα 132-44 και 132-46 CCP. Το tagging μεταξύ του 2000 και του 2006 επιβλήθηκε περισσότερο σύμφωνα με έρευνες ως υποκατάστατο ποινών μικρής διάρκειας και ως επιπρόσθετη ποινή ή ως προσωρινό μέτρο μαζί με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Επιπρόσθετα, η ηλεκτρονική επιτήρηση από ένα μέτρο που αρχικά επιλεγόταν με διστακτικότητα εξελίχθηκε στο πιο δημοφιλές ανάμεσα στις τροποποιημένες ποινές. Τα ερείσματα της ανάδειξής του ήταν η αποσυμφόρηση των φυλακών και η εξοικονόμηση οικονομικών πόρων. Ωστόσο, παρατηρήθηκε η χρήση του περισσότερο για αποφυγή της φυλακής, ενώ παράλληλα η σύγχυση που επικρατεί λόγω των πολυάριθμων ποινών. Όσον αφορά στον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση τίθεται το θέμα προσβολής του οικογενειακού ασύλου και της ιδιωτικής ζωής. Και τούτο γιατί μαζί με τον επιτηρούμενο εποπτεύονται και τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, πράγμα που συχνά οδηγεί σε αναπόφευκτες συγκρούσεις ανάμεσα τους. Τις αντιρρήσεις αυτές αντικρούουν έρευνες που δείχνουν ότι οι επιτηρούμενοι προσδεύουν επαγγελματικά και αποκτούν και

άλλα παιδιά και γενικότερα εναρμονίζονται με την ιδέα να ζουν σύννομα κάνοντας την βίωμά τους.

Η περίπτωση της Γερμανίας

Επικεντρώνοντας την προσοχή μας στη Γερμανία και συγκεκριμένα στην Πολιτεία Hesse, πληροφορούμαστε για μία έρευνα που διεξήχθη, επιχορηγούμενη από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Hesse, με σκοπό να ερευνηθεί την εφαρμογή του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης σε συνδυασμό με αυτό του κατ' οίκον περιορισμού. Έχοντας ως μοναδικό γνώμονα αυτήν την έρευνα προσεγγίζουμε κατά μία έννοια την επιβολή του μέτρου στη Γερμανία. Η έρευνα ξεκίνησε το 2003 και προορίζεται να ολοκληρωθεί το 2013. Με επιφύλαξη αναφέρουμε ότι το πιλοτικό πρόγραμμα ξεκίνησε μάλλον το 2000 σε κάποιες περιοχές της πολιτείας, επιβαλλόταν από το δικαστήριο εναλλακτικά αντί της ποινής της φυλάκισης προκειμένου να 'ανακουφίσει' το ποινικό σύστημα και να μειώσει το κόστος που συνεπάγεται η κράτηση σε κατάσταση.

Το σημαντικό είναι ότι γίνεται λόγος για εφαρμογή του μέτρου σε ανήλικους παραβάτες με την παράλληλη θεραπευτική υποστήριξη που θα τους βοηθήσει να ανακτήσουν την ψυχολογική τους ισορροπία και να βελτιώσουν προσωπικές τους δεξιότητες, ώστε να επανενταχθούν ομαλά στο κοινωνικό σύνολο μετά την έκτιση της ποινής τους. Ανάλογα με το αν το μέτρο επιβάλλεται ως προσωρινό καθώς και ανάλογα με την ηλικία του ανηλίκου σκοπός είναι η αναμόρφωση του παιδιού-παραβάτη. Μάλιστα θεωρείται ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση συνάδει με τη μείωση της νεανικής παραβατικότητας, εφόσον ο ανήλικος περιορίζεται σε συγκεκριμένο χώρο κάτι που κατάφωρα είναι αντίθετο με την φύση των παιδιών.

Γενικά, το μέτρο είναι εφικτό να εφαρμοσθεί ως προσωρινό σε περίπτωση αναστολής της ποινής της φυλάκισης ή για να αποφευχθεί η ποινικοποίηση μιας τυχόν παραβίασης μιας ήδη επιτήρησης. Επίσης, μετά από διαμεσολάβηση και εφόσον ο κατηγορούμενος έχει εκτίσει το μισό χρόνο από ποινή φυλάκισης 2 ή 3 χρόνων έχει την δυνατότητα να υποβληθεί στο μέτρο.

Εν τέλει, επειδή η έρευνα κυρίως εστιάζεται σε ανήλικους χωρίς να προσδιορίζονται οι πράξεις που τελούν ώστε να τους επιβληθεί το μέτρο αγνοούμε τι συμβαίνει στην περίπτωση των ενηλίκων. Περισσότερα στοιχεία για την εξέλιξη αυτής της έρευνας δεν ευρέθησαν, αλλά ελπίζουμε σε μια μελλοντική περισσότερο ουσιαστική και βαθιά ενασχόληση με το συγκεκριμένο θέμα.

Εν κατακλείδι, στη Γαλλία ήδη το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης έχει παγιωθεί εφόσον προηγουμένως έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα. Υπάρχουν αναμφίβολα κάποιες

διαφορές ανάμεσα στο σχετικό σχέδιο νόμου της Ελλάδος και στην πρακτική της Γαλλίας ή τις σκέψεις της Γερμανίας, διαφορές όμως που οφείλονται στα ποινικά συστήματα, στις δυναμικές και στην τεχνολογική πρόοδο της κάθε χώρας που εκ των πραγμάτων υπάρχουν και εξαλείφονται ανάλογα με τις βλέψεις και τις επιδιώξεις της. Σαφώς υπάρχουν και ομοιότητες, όπως η απαραίτητη συναίνεση του κρατούμενου για την επιβολή του μέτρου και η εφαρμογή σε ανηλίκους. Συνεπώς, πρόδηλα διαπιστώνεται ότι κάθε χώρα συνθέτει η ίδια την εκάστοτε νομοθεσία της αφορμώμενη αφενός από τις υπόλοιπες, επιδιώκοντας δε αφετέρου την επίτευξη των δικών της στόχων.

ΠΗΓΕΣ

- ❖ Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση. Το μέλλον της ποινικής καταστολής ; , Ελληνική Δικαιοσύνη, Ιανουάριος. Φεβρουάριος 1995
- ❖ Η ηλεκτρονική επιτήρηση ως εναλλακτικό μέτρο έκτισης των στερητικών της ελευθερίας ποινών: Το παράδειγμα του γαλλικού νόμου 97-1159 της 19.12.1997, Ποινική Δικαιοσύνη 9/1998 Θεοδώρου Π. Παπαθεοδώρου
- ❖ Μέτρα προς υποκατάσταση της ποινής της φυλάκισης και ειδικότερα ο κατ' οίκον περιορισμός, Ποινική Δικαιοσύνη 5/2000 Βασιλικής-Στυλιανής Στεφανίδου
- ❖ Μεταμοντέρνες Ποινές: Η ηλεκτρονική επιτήρηση, Ποινική Δικαιοσύνη 5/1998 Δ.Ζημιανίτη
- ❖ The Implementation of Electronic Monitoring in Germany- An evaluation based on an empirical study of legal design and the efficiency of electronic monitored house arrest in the German state of Hesse
- ❖ Smart sentencing The emergence of Intermediate sanctions, James M. Byrne, Arthur J. Lurigio, Joan Petersilia
- ❖ Privatizing criminal justice, Roger Matthews
- ❖ Electronically Monitored Punishment-International and Critical Perspectives, Mike Nellis, Kristel Beyens, Dan Kaminski

Η εφαρμογή του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης σε ανηλίκους κατά το Βρετανικό ποινικό σύστημα

Από την Χαρά Γαλανού, Επιμελήτρια Ανηλίκων στην Υπηρεσία Επιμελητών Ανηλίκων της Αθήνας

Στην Μεγάλη Βρετανία η εφαρμογή της ηλεκτρονικής επιτήρησης διπλασιάστηκε τα τελευταία έξι χρόνια με τον συνολικό αριθμό των ατόμων υπό το μέτρο να ανέρχεται στις 80.000 το 2010-2011. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας βρίσκεται σε φάση αναθεώρησης της εφαρμογής του μέτρου λόγω πρόσφατων σοβαρών παραβιάσεων του. Σε ποσοστό 37% επί του συνολικού αριθμού των υπό ηλεκτρονική επιτήρηση ατόμων προκλήθηκαν σοβαρές βλάβες στις συσκευές ενώ στο ίδιο ποσοστό ανήκουν και περιπτώσεις παραβίασης του ωραρίου και απουσίας καθ όλην την διάρκεια του κατ οίκον περιορισμού. Ωστόσο, πρόσφατη έρευνα σε συνολικό αριθμό 16.000 ατόμων υπό ηλεκτρονική επιτήρηση που εποπτεύουν οι δυο μεγάλες ιδιωτικές εταιρίες ασφάλειας και φύλαξης η Serco και η G4S αποκαλύπτει ότι 90% των παραβατών δήλωσαν ότι το ηλεκτρονικό βραχιόλι τους απομάκρυνε από οποιαδήποτε υποτροπή και ποσοστό 70% δηλώνουν ότι περιορίσαν την χρήση αλκοόλ και ναρκωτικών ουσιών συνεπεία του μέτρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης.

Το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης εφαρμόζεται είτε αυτοτελώς είτε σε συνδυασμό με το μέτρο της επιτήρησης από επιμελητή (on probation) ή με άλλα εξωιδρυματικά μέτρα (community orders) όπως η κοινωφελής εργασία. Η ηλεκτρονική επιτήρηση αφορά πάντα τον κατ οίκον περιορισμό για δώδεκα συνήθως ώρες το 24τετράωρο σε καθημερινή βάση. Οι ώρες διαφέρουν ανάλογα με την περίπτωση αλλά συνήθως ο περιορισμός επιβάλλεται για τις βραδινές ώρες. Η διάρκεια της ποινής μπορεί να κυμαίνεται από δύο εβδομάδες έως δώδεκα μήνες. Η ηλεκτρονική επιτήρηση αποτελεί είτε όρο της αναστολής της ποινής είτε όρο σε περιπτώσεις πρόωρης απόλυσης από κατάσταση κράτησης. Το ηλεκτρονικό βραχιόλι εφαρμόζεται κατά το βρετανικό σύστημα και σε ανηλίκους συνήθως ως παρεπόμενη εξωιδρυματική ποινή που συνδυάζεται με εντατική επίβλεψη και παρακολούθηση (Intensive Supervision and Surveillance Program), είτε σε περιπτώσεις προγραμμάτων πρόωρης αποφυλάκισης ή τιμώρησης με αναστολή είτε σε συνδυασμό με το μέτρο του περιορισμού σε ειδικό πλαίσιο διαμονής που λειτουργεί στην κοινότητα. Αυτή η εντατική επίβλεψη της πορείας του ανηλίκου εντός της κοινότητας κύριο στόχο της έχει την αντιμετώπιση των αιτιών που οδήγησαν στην παραβατική συμπεριφορά. Η ηλεκτρονική

επιτήρηση πραγματοποιείται με την τοποθέτηση ενός πομπού (σε μορφή βραχιολιού) στον αστράγαλο του παραβάτη με παράλληλη εγκατάσταση μιας συσκευής ηλεκτρονικού ελέγχου στην κατοικία του. Ο πομπός ελέγχεται είτε μέσω τηλεφωνικής σύνδεσης από την κατοικία του παραβάτη είτε μέσω ενός δορυφόρου και μιας συσκευής γεωεντοπισμού (GPS) που διαχειρίζεται ιδιωτική εταιρία ασφάλειας και φύλαξης και παρακολουθεί την τήρηση των όρων του κατ οικον περιορισμού του υποκειμένου. Παραβίαση της συσκευής ηλεκτρονικής επιτήρησης ή παραβίαση των όρων του κατ οικον περιορισμού σημαίνει ότι η ιδιωτική εταιρία λαμβάνει ένα σήμα συναγερμού και αυτομάτως ενημερώνει την αστυνομία και τον επιμελητή που επιβλέπει τον παραβάτη. Στην συνέχεια ο επιμελητής προσθέτει στην επόμενη δικάσιμο την παραβίαση αυτού του όρου (breach) και η υπόθεση επανεισάγεται στο ακροατήριο όπου συνήθως επιβάλλεται είτε αυστηρότερη ποινή, είτε διαφορετική ποινή. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι η επόμενη επαχθέστερη ποινή μπορεί να είναι είτε μικρής διάρκειας φυλάκιση, είτε αύξηση των όρων του κατ οικον περιορισμού, είτε αύξηση των υποχρεώσεων άλλης ποινής όπως η κοινωφελής εργασία, είτε επιστροφή στο κατάστημα κράτησης εάν επρόκειτο για υπ όρων απόλυση. Κατά το αγγλικό σύστημα, μια δικαστική απόφαση μπορεί να επιβάλει απομάκρυνση και αποβολή από συγκεκριμένους χώρους και περιοχές γεγονός που σημαίνει και συνεπάγεται ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση συνδυάζεται ως μέτρο για να παρακολουθείται τυχόν παραβίαση αυτού του όρου. Η ποινή του κατ οίκον περιορισμού αφορά την αποφυλάκιση παραβατών που έχουν καταδικαστεί σε ποινές φυλάκισης τεσσάρων μηνών έως τρία έτη, ειδικά δε για ανήλικους κάτω των 18 ετών η ηλεκτρονική παρακολούθηση μπορεί να αφορά κατ οικον περιορισμό ή παρακολούθηση εκπαιδευτικού προγράμματος. Ωστόσο, μελέτη του Βρετανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης για τα έτη 2010-2012 αποκαλύπτει ποσοστό 65% παραβίασης των όρων ηλεκτρονικής επιτήρησης, κατ οικον περιορισμού, και άλλων συνοδών όρων όπως η αποφυγή συγκεκριμένων περιοχών ή διευθύνσεων για το υπό περιορισμό υποκείμενο.